

grønne Træ, hvordan skal det saa gaa med det tørre? Bærer en radikal-socialistisk Regering sig saaledes ad, hvorledes skal det saa gaa i et Land, hvor man ikke har en socialistisk eller radikal Regering? Jeg antager, at Arbejderne her til Lands, selv om de strejke, ikke ville gøre Skridt, der ville nødvendiggøre en Optræden af Forsvarsministeren. Hidtil have vi kunnet ordne disse Sager i Mindelighed. I Fjor have vi vedtaget Love om en Forligsmand og om faste Voldgiftsretter, som jeg haaber, at ogsaa Socialdemokraterne, der vare ivrige for disse Love, ville bøje sig for. Vort Forsvarsvæsen har, som alle vide, et andet Formaal end det, det ærede Medlem angav. Her til Lands ville vi have et Forsvarsvæsen, afpasset efter vort Lands Størrelse og finansielle Forhold, egnet til, om det skulde kræves, at værg Landets Neutralitet. Vi have kun eet Formaal her i Landet med vor væbnede Magt, og det er at sikre saa vidt muligt vor neutrale Holdning, vi ville ikke føre en Eventyrpolitik eller en Alliancepolitik; det falder os ikke ind. Vi ville leve i Fred og Ro med vore Naboer, men hvis vort Lands Territorium krænkes, mene vi, vi have den internationale Forpligtelse, som alle andre Stater have, at søge at værg vor neutrale Stilling. Anden Opgave har vort Forsvarsvæsen ikke, og anden Opgave stiller jeg mig som Forsvarsminister ikke.

I denne Forbindelse maa jeg sige, at det kun kan glæde mig at høre de Lovtaler over Skytteforeningerne, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds er fremkommen med i de foregaaende Møder. Det undrer mig kun, at Socialdemokraterne ikke ere ivrigere, end de hidtil have været, til at melde sig ind i Skytteforeningerne. De erkende jo det betydningsfulde, der for Ungdommens Opdragelse ligger i, at den uddannes i Vaabenbrug og Gymnastik, og det er netop Skytteforeningernes Hovedformaal at skabe en god og sund Ungdom ved at uddanne den i Skydning og Gymnastik, i Legemsøvelser i det hele. Den Vaabenbrug, som Socialdemokraterne kæmpe for at opnaa, forstaar jeg ikke, og jeg bliver bange for den, naar jeg hører det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds. Der er en Trusel i alt, hvad det ærede Medlem siger om den Ting, og det synes, at han kun tænker paa indre Fjender, hvorimod han, naar der er Tale om de ydre Fjender, lægger et døvt Øre til Riflen og til, hvad vi andre kunne sige om, hvad der i saa Henseende skal gøres. Jeg gaar nu ud fra, at det kun er Truselen, har det jo ikke saa meget at sige, men jeg advarer dog mod, at man bruger den Slags Trusler.

Det undrer mig kun, at Socialdemokraterne ikke ville være med til den Opgave, som er vor Hærs Opgave: i paa-kommende Tilfælde at værg Landets Neutralitet og værg Folkets Selvstændighed og Frihed. Naar de Herrer Socialdemokrater se ud over den Del af Befolkningen, som de nærmest beskæftige sig med, ere de sikkert enige med mig i, at det er glædeligt, at en af de vigtigste Opgaver, Smaafolk sætte sig her i Landet, er at værg deres Frihed og værg deres Selvstændighed. Det er noget, som alle danske Borgere kun kunne være glade ved at lægge Mærke til. Det er en smuk Stræben hos Smaafolk, at de ville værg deres Frihed og Selvstændighed. En Herredsfoged har en Gang spurgt mig: Hvor kan det være, at hver Gang der kommer en Smaamand for Retten og skal idømmes en Bøde for en eller anden større eller mindre Forseelse, spørger han mig straks: Mister jeg min Valgret, mister jeg min Stemmeret? Og naar Herredsfogeden saa kan sige: Nej, det gør De ikke, bliver han glad. Herredsfogeden kunde ikke rigtig forstaa dette. Jeg kunde godt forstaa det, fordi Valgretten er den enkelte Mands eneste Værn og eneste Middel til at skaffe sig Indflydelse baade i politisk og kommunal Henseende. Men er det saaledes, at den enkelte Mand, selv den fattigste i Landet, sætter en Ære og en Glæde i at værg sin Selvstændighed og Frihed, skulde den samme Følelse da ikke besjæle os alle, naar det gælder det større Hjem, vort Fædreland, vort fælles Land? Jeg forstaar ikke den Opfattelse hos Socialdemokraterne, og det kan ikke nytte, jeg diskuterer med dem om det. De ere imidlertid straks parate til at tale om almindelig Vaabenbrug og Vaabenøvelse her i Landet, men saaledes, at de sætte det i Forbindelse med, at man skal værg sin Frihed mod Krænkelser, der komme fra Landets egne Borgere. Jeg synes, man ikke skal anslaa den Slags Toner, man skal ikke lege med Ilden. Vi have Ret til at have forskellige Meninger, men lad os forhandle os til Rette om Sagerne, og lad os bøje os for de konstitutionelle Afgørelser i alle disse Stridigheder og hverken fra den ene eller den anden Side slaa paa Riflen.

Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) har opfordret mig til at interessere mig for Afhændelsen af nogle militære Grunde paa Amager. Det kan jeg ikke tjene det ærede Medlem i,